

1892-02-28

AFSENDER

Leonard Holst, Christine Mackie

MODTAGER

Alhed Larsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen er skrevet øverst s. 1

Generel kommentar:

Christine Mackie, f. Warberg, boede som gravid og ugift i skjul hos en familie i Århus januar til marts 1892. Den lokale pastor Lindhardt gik stærkt ind for, at hun og arnefaderen, Leonard Holst, skulle giftes i præstegården 28. feb., men parret ønskede det ikke. Christine skulle føde i København, hvor Plejestiftelsen kunne sørge for bortadoption. Louise Amstrup var Christine Mackies faster.

Omtalte personer:

Ellen Agnete Amstrup

Louise Amstrup

Niels Elgaard Amstrup

- Grauer

Leonard Holst

Mogens Lindhardt

Hempel Syberg

Laura Warberg

Arkivplacering:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske

Arkiv, BB2706

Trykt udgave:

Nej

Proveniens:

Gave til Østfyns Museer fra en

efterkommer af Astrid Warberg

DOKUMENTINDHOLD

Christine har haft en hård dag. Hendes mor, Leonard Holst og Hempel Syberg kom. De gik i kirke og derefter hjem til præsten, hvor det blev besluttet at aflyse vielsen, hvilket var en lettelse. Amstrup adopterer barnet, og det er godt. Christine og Leonard fik to bryllupsgaver. Christine håber, at hun kan nå til København inden fødslen. Leonard synes, at den trufne beslutning er god.

TRANSSKRIFTION

Søndag d: 28/2 1892.

Kæreste Alhed!

Bare et Par Ord, jeg lovede dig jo Brev Mandag; men jeg måtte gå i Seng i Eft. for Hovedets Skyld, det har været en umådelig bevæget Dag: først det at se Mor i Morges og tale med hende, så i Kirke – en dejlig Prædiken, som jeg kom sådan til at græde over, det har jeg ellers ikke gjort meget – så jo til Præsten, og han, Mor og Onkel Syberg havde en lang Samtale, Leon og jeg sad imens i et andet Værelse; han mente, det sidste var det allerbedste, og det samme mener jeg. Å, du kan ikke ane, hvor det lettede og mildnede, at jeg tog den grulige Komædie med Vielsen; jeg synes vi på den Måde måtte fjærnes meget mere fra hinanden, end nu er Tilfældet, der vilde komme noget koldt og bittert, som vi nu slipper. Og tænk, at Amstrups tager Barnet, hvor det er dejligt at tænke på, at det lille Væsen ikke skal kastes ud blandt fremmede for Penge, men kan blive mellem sine egne. Bliver det adopteret fra Fødselsstiftelsen, er det ligegyldigt, om det er uægte eller ægte født. Herregud, vi har såmæn fået to Brudegaver i Dag: To Stativer med Blomster, de må nu blomstre af hos dig, og da vil vi have hver sit Stativ som Erindring om vor "Bryllupsdag." Blot jeg nu når til København, men det både tror og håber jeg da. Dr. Grauer har været mageløs i disse Dage – og Pastor Lindhardt! Ja sådan et Menneske! Jeg måtte være kommen i deres Hjem til hans Kone, hvor jeg var bleven det [ulæselig linje] have gjort for en fremmed. I Morgen kommer han herved til mig. Nu kan jeg ikke mere, Tak for dit Brev. Nu ses vi forhåbentlig snart, tusende kærlige Hilsner fra din Chr. Do. Fra Leonard. Tack käraste Alhed för dine vänliga halsningar. Som du ser, är det nu andast om, og som det nu ser ut, tycks dette være det bästa af alt. Pusse er så glad ved, at det bliver så. Tråkigt at jeg ej träffade dig i fredags. Många många halsningar fra din Leonard.

[Nederst på side 2; på hovedet er skrevet:] 28 – 2 -92

Frederik, d. 2 1/2 1872.

Kærest Albed!

Bare et Par Ord, j. lovede at jeg blev
Mandag, men j. måtte op i Bogen
i Eft. for Hovedet Skyld, det har
været en uimædelig besværgelse: først
det at se Alor i Mogen og Tale med
Lægen, så i Kirke - en del Prædiken,
som j. har været bealget over, det
har j. ellers ikke gjort noget - så op
til Prædiken, som Alor og Ordet, jeg
havde en lang Samtale, som j. sad med
i et andet Værelse, han mente, det vist
var det allerbedst, og det samme
mener j. Å, du kan ikke ane, hvor
det littede og mildredes, at jeg dog den

gredige Korandi med Dalm. i rum,
i på den skal vi tte. fjæres uue
siere pa kensiden, end vi er til-
fældt der uden komme noget
Kolik og bitter som er der skæppe.
Du tænkt at Alenbrugs tager Læmed,
den det er dej, at tænke på at
det tilli Væsen ikke skal tænkes
blodt fremmen for Sæge, men
kan blive suellere sine egne.
Tænker det adspæret fra tøjets-
deltelsen, endet byggeby, over
det er dejt eller øjt. Men
vi har skænket til Krunderen i
Sag: To Hænder med Blomster,
de er en bløde, af hvid, og
så er en hvide liden til. Skoppen
Grunderen er en, hvidt, og
Kort og en er en til. Hvidt, men
det lade som af hvidt. Den er
Tranen kan være meget i disse
20. 7. 87.

Dage - og Tænk her! De
stærke til Alenbrugs i rum,
en kommer. den er en til
den kan, end er en bløde
sæge. De er en bløde
De er øjt for en fremmen.
Men kommer kan hvidt til
en. De kan, end er en bløde
det er en. De er en bløde, men
hvidt, end er en bløde. De er
De. pa Leonard.

Tænk karante Alhed for din
værlige heling. Men du kan,
at det er en vider om, og som det er
en ut tykts alle var det borte af
alt. Tænker og er glad om, at det
blive på. Tænkigt at er i træffe
de i god. Men
Mange mange heling for
din Leonard.